

Dosarul nr. 3ra-788/17

Instanța de fond: Judecătoria Grigoriopol – N. Costin

Instanța de apel: CA Chișinău –L. Bulgac, D. Manole, G. Dașchevici

ÎNCHEIERE

12 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curtii Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către Biroul Vamal Centru, Serviciul Vamal și Ministerul Finanțelor,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Societatea cu Răspundere Limitată „Edvisprod” împotriva Serviciului Vamal, Biroului Vamal Centru, intervenient accesoriu Ministerul Finanțelor privind contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei Curtii de Apel Chișinău din data de 19 ianuarie 2017, prin care s-au respins apelurile declarate de către Serviciul Vamal, Ministerul Finanțelor și Biroul Vamal Ungheni, s-a menținut hotărârea Judecătoria Grigoriopol din data de 06 aprilie 2016,

C O N S T A T Ă :

Societatea cu Răspundere Limitată „Edvisprod” (*în continuare SRL „Edvisprod”*) la data de 31 martie 2015 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ, care a fost ulterior suplinită cu cerințe noi împotriva Serviciului Vamal, Biroului Vamal Centru, intervenient accesoriu Ministerul Finanțelor, prin care a solicitat constatarea ilegalității răspunsurilor Serviciului Vamal nr. 28/20-2554 din data de 04 martie 2015, nr. 28-11/3728 din 30 martie 2015 și nr. 28/20-5176 din data de 05 mai 2015, ca fiind ilegale în fond și în contradicție cu prevederile legii, obligarea Serviciului Vamal să efectueze recalcularea taxei pe valoare adăugată achitată de SRL „Edvisprod” la importul produselor din fitotehnie și horticultură în formă naturală, începând cu data de 25 aprilie 2014, în conformitate cu art. 96 lit. b), liniuța a cincea Cod Fiscal, obligarea Serviciului Vamal al Republicii Moldova să dispună restituirea la contul SRL „Edvisprod” a supraplății la T.V.A. în mărime de 145828,29 lei (f.d. 5-15, vol. I).

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că în perioada 29 aprilie 2014 - 22 decembrie 2014 a importat prin Biroul Vamal Ungheni produse din fitotehnie și horticultură (castraveți, roșii, nectarine, ardei grași, vinete, clemantine) în formă naturală în cantitate de 136 253 tone, cu valoarea în vamă a mărfii de 1 215 235,72 lei, fiind achitată T.V.A. la import în mărime de 243 047,13 lei.

În declarațiile vamale, depuse de către SRL „Edvisprod” la Biroul Vamal Ungheni, a indicat cota T.V.A. de 20 % față de toate produsele importate, banii fiind achitați prin intermediul biroului vamal, în contul bugetului de stat.

Reclamanta indică, că la completarea declarațiilor vamale și la achitarea ulterioară a drepturilor de import a comis o eroare, stabilind în privința produselor importate din fitotehnie și horticultură în formă naturală cota T.V.A. standard de 20 %, contrar prevederilor legale în vigoare la data operațiunilor de import, și anume a art. 96 lit. b), liniuța 5 Cod Fiscal, care prevedea 8 % cota T.V.A. pentru produsele fitotehnie și horticultură.

La data de 24 februarie 2015 SRL „Edvisprod” s-a adresat către Serviciul Vamal cu cerere, prin care a solicitat organului vamal să constate supraplata la T.V.A. efectuată de către SRL „Edvisprod” în perioada 29 aprilie 2014- 22 decembrie 2014 și restituirea supraplății în mărime de 145 828,29 lei.

Prin răspunsul nr. 28/20-2554 din 04 martie 2015 Serviciul Vamal a respins ca fiind tardivă cererea, invocând prevederile art. 289 Cod Vamal.

La data de 18 martie 2015 SRL „Edvisprod” s-a adresat către Serviciul Vamal privind revizuirea răspunsului nr. 28/20-2554 din 04 martie 2015, ori potrivit art. 266 Cod Fiscal cererea de restituire a supraplății la T.V.A. poate fi înaintată în termen de 6 ani.

Prin răspunsul nr. 28-11/3728 din 30 martie 2015 Serviciul Vamal a reiterat poziția expusă în scrisoarea nr. 28/20-2554 din 04 martie 2015.

De asemenea, prin scrisoarea nr. 28/20-5176 din 05 mai 2015 s-a respins cererea SRL „Edvisprod” din data de 22 aprilie 2015, prin care a solicitat recalcularea taxei pe valoare adăugată la import.

În opinia reclamantei este întreprățită să solicite restituirea supraplății la T.V.A., ori în perioada importării produselor din fitotehnie și horticultură cota T.V.A. a fost stabilită prin lege în mărime de 8 %, pe când aceasta a achitat 20 % din volumul producției importate.

Prin hotărârea Judecătorei Grigoriopol din data de 06 aprilie 2016 s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „Edvisprod”, s-a constatat ilegalitatea și s-au anulat răspunsurile Serviciului Vamal nr. nr. 28/20-2554 din 04 martie 2015 și nr. 28-11/3728 din 30 martie 2015, prin care s-a respins ca fiind tardivă cererea prealabilă.

S-a anulat răspunsul Serviciul Vamal nr. 28/20-5176 din 05 mai 2015, prin care a fost respinsă cererea SRL „Edvisprod” din data de 22 aprilie 2015 privind efectuarea recalculării T.V.A.

S-a obligat Serviciul Vamal să recunoască dreptul SRL „Edvisprod” de a i se calcula de către Serviciul Vamal la importul produselor fitotehnie și horticultură în formă naturală cota T.V.A. redusă de 8 % pentru perioada 25 aprilie 2014 – 22 decembrie 2014, în baza Legii nr. 47 pentru modificarea și completarea unor acte legislative din 27 martie 2014.

S-a obligat Serviciul Vamal să efectueze recalcularea T.V.A. achitată de SRL „Edvisprod” la importul produselor fitotehnie și horticultură în formă naturală, începând cu data de 25 aprilie 2014, în conformitate cu art. 96, lit. b), liniuța a cincea Cod Fiscal.

S-a obligat Serviciul Vamal să dispună restituirea la contul SRL „Edvisprod” a supraplății la T.V.A. în mărime de 145 828, 29 lei. În rest pretențiile au fost respinse (f.d. 176-178, vol. I)

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din data de 19 ianuarie 2017 a respins apelurile depuse de către Biroul Vamal Ungheni, Serviciul Vamal, Ministerul Finanțelor, a menținut hotărârea Judecătoriei Grigoriopol din data de 06 aprilie 2016 (f.d. 90, 91- 101, vol. II).

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, Serviciul Vamal, Ministerul Finanțelor și Biroul Vamal Centru au contestat - o cu recurs, solicitând admiterea recursurilor, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi privind respingerea acțiunii.

În motivarea recursurilor recurenții au indicat, că atât instanța de apel cât și prima instanță au aplicat eronat normele de drept material și procedural, nu au examinat pe deplin toate circumstanțele cauzei. Instanțele de judecată au examinat litigiul în procedura contenciosului administrativ, deși, în privința SRL „Edvisprod” nu au fost emise careva acte administrative, prin care să-i fi fost încălcat vreun drept.

La data de 05 iulie 2017 SRL „Edvisprod” a depus referință asupra recursurilor înaintate de către Biroul Vamal Centru, Serviciul Vamal și Ministerul Finanțelor, prin care a solicitat declararea acestora ca fiind inadmisibile, neîncadrându-se în temeiurile art. 432 CPC.

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 19 ianuarie 2017, expediată în adresa recurentului la data de 09 martie 2017, confirmare privind recepționarea acesteia la materialele dosarelor lipsește.

În aceste circumstanțe recursurile, depuse de către Serviciul Vamal la data de 17 mai 2017, Ministerul Finanțelor la data de 19 mai 2017 și Biroul Vamal Centru la data de 20 mai 2017, se consideră a fi depuse în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursurilor în raport cu materialele pricinii civile și referinței, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursurile

declarate de către Serviciul Vamal, Ministerul Finanțelor și Biroul Vamal Centru, sunt inadmisibile din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recursuri, completul Colegiului atestă, că recurenții indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recursuri nu pot constitui temei de casare a deciziei recurrate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursurile declarate de către Biroul Vamal Centru, Serviciul Vamal și Ministerul Finanțelor asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursurile în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recursuri nu pot constitui temei de admisibilitate a recursurilor, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenții și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de către Biroul Vamal Centru, Serviciul Vamal și Ministerul Finanțelor inadmisibile.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 431 alin. 1, 433, lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursurile, declarate de către Biroul Vamal Centru, Serviciul Vamal și Ministerul Finanțelor, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas